

KĄCIK PORAD PRAWNYCH I OBYWATELSKICH

Obowiązek zasłaniania ust i nosa w okresie epidemii

Jak było?

Legalność obowiązku noszenia maseczek przez wiele miesięcy była poddawana w wątpliwość. Było tak między innymi dlatego, że obowiązek ten wprowadzony był na podstawie rozporządzenia RM z dnia 10 kwietnia 2020 r. Rozporządzenie wydano natomiast na podstawie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu chorób zakaźnych u ludzi, a konkretnie art. 46b. Ustawa nie pozwalała jednak doprecyzowania w rozporządzeniu obowiązku stosowania środków profilaktycznych takich jak maseczki wobec wszystkich osób, a jedynie przez osoby chore i podejrzane o zachorowanie. Warto zaznaczyć, że nie każdy zgodnie z ustawą mógł być uznany za osobę podejrzaną o zachorowanie. W przypadku otrzymania mandatu lub kary administracyjnej istniało duże prawdopodobieństwo uchylenia tych kar przez sąd.

Jak jest?

W dniu 29.11.2020 r. weszła w życie nowelizacja ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu chorób zakaźnych u ludzi i zmieniono art. 46b tej ustawy. Konkretnie dodano ust. 13 który umożliwia ustanowienie w rozporządzeniu nakazu zakrywania ust i nosa, w określonych okolicznościach, miejscach i obiektach oraz na określonych obszarach, wraz ze sposobem realizacji tego nakazu. Obowiązek ten nie dotyczy zatem wyłącznie chorych i podejrzanych o zachorowanie. Obecnie obowiązujące rozporządzenie RM z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii w §25 nakazuje zakrywanie, przy pomocy maseczki, ust i nosa:

- w środkach publicznego transportu zbiorowego a także na statkach pasażerskich i samolotach
- w miejscach ogólnodostępnych, w tym m.in. na drogach i placach, na terenie cmentarzy, na terenie nieruchomości wspólnych (np. klatkach schodowych),
- w budynkach użyteczności publicznej
- w obiektach handlowych lub usługowych
- w trakcie sprawowania kultu religijnego

Nie ma obowiązku noszenia maseczki:

- w samochodzie
- w stosunku do dzieci do 5 roku życia
- w stosunku do osób z zaburzeniami psychicznymi, niepełnosprawnych intelektualnie
- w stosunku do osób z zaawansowanymi schorzeniami neurologicznymi, układu oddechowego lub krążenia, przebiegającymi z niewydolnością oddechową lub krążenia

W dwóch ostatnich przypadkach należy okazać na żądanie Policji lub straży gminnej zaświadczenie lekarskie lub inny dokument potwierdzający stan zdrowia. W innym przypadku narażamy się na ukaranie mandatem karnym lub skierowanie wniosku o ukaranie do sądu.

Dochodzenie alimentów w UE

Dłużnik alimentacyjny, który wyjechał za granicę, aby utrudnić dochodzenie alimentów, nie pozostaje bezpieczny. Przepisy unijne pozwalają uprawnionym do alimentów na dochodzenie alimentów w krajach członkowskich Unii Europejskiej. Procedura nie jest skomplikowana. Nie musimy znać nawet adresu zamieszkania dłużnika. Wystarczy, że uprawdopodobnimy miejsce pobytu dłużnika w jednym z krajów UE.

W celu wszczęcia procedury egzekucji alimentów zza granicy należy złożyć do Sądu Okręgowego wniosek o wykonanie orzeczenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych.

Wraz z wnioskiem należy złożyć:

- odpis prawomocnego orzeczenia sądowego zasadzającego alimenty wraz z klauzulą wykonalności,
- wyciąg z orzeczenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych wydawany przez sąd polski na formularzu, zawierający informacje o wierzycielu, dłużniku oraz o zobowiązaniu alimentacyjnym m.in. jego kwocie, terminie płatności, odsetkach (wyciąg można uzyskać w sądzie, który wydał orzeczenie),
- dokument wykazujący stan zaległości i podający datę ich wyliczenia, w którym wskazuje się kwoty należne od dłużnika a także kwoty już otrzymane.
- pełny odpis aktu urodzenia dziecka
- informację o numerze rachunku bankowego

Po złożeniu dokumentów sąd przekaze sprawę do właściwego organu zagranicznego. Organ ten, do potwierdza wpływ wniosku w terminie 30 dni od dnia otrzymania oraz zawiadamia o podjętych wstępnych działaniach i wzywa o dodatkowe dokumenty lub informacje, jeśli okażą się potrzebne. Po upływie kolejnych 30 dni organ informuje sąd polski o stanie zaawansowania sprawy. Szanse na zaspokojenie wierzyciela alimentacyjnego są duże, ponieważ w przeważającej większości dłużnicy pracują legalnie i ujawniają swoje dochody. Co ważne, wierzyciel alimentacyjny nie ponosi żadnych kosztów postępowania.